

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRIS REIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tālrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 97 (1986)

Svētdien, 1957. g. 18. augustā

13. gads

Ar skābbarības gatavošanu nedrīkst kavēties

Katrā kolchozā, katram lopkopim labi zināms, cik liela loma lopkopības produktivitātes celšanā ziemas periodā ir labai skābbarībai.

Nemot vērā katra kolchoza vajadzības, visos arteļos ražošanas plānos paredzēts sagatavot noteiktu daudzumu skābbarības.

Kā tad kolchozi veic pašu izstrādātos uzdevumus? Labāk skābbarības gatavošana organizēta kolchozos „Sarkanā zvaigzne”, „Traktorists”, „Uzvara”. Tomēr par panākumiem skābbarības gatavošana šajos kolchozos nevar būt runas. Jo nevienā no šiem lauksaimniecības arteļiem skābbarības gatavošanās plāns nav izpildīts vairāk par 30 procentiem. Tātad darba vēl daudz.

Vēl līdz šai dienai rajonā ir kolchozi, kur nav gatavota neviena tonna skābbarības. Lūk, kolchozā „Jaunā gvarde” visas skābbarības tvertnes pilnīgi tukšas. Vai tad nebija iespējams jau gatavot ievērojamu daudzumu skābbarības? Ja vēl šodien daudzū diļu un ezeru krastos, ganībās nedzeltētu zāle, tad vairākas skābbarības tvertnes būtu piepildītas. Arī skābbarības kultūras 30 ha platībā sāk pāraugt un ne hektars nav noplauts. Lūk, kādi ir kolchoza valdes (priekšsēdētājs b. Daģis), partijas pirmorganizācijas (sekretāre b. Doniņa) vienaldzības rezultāti sulīgās lopbarības sagādē.

Vai var teikt, ka kolchozu „Socialisma ceļš”, „Grauds”, „Dzimtene”, „Abava” valdes, lauksaimniecības specialisti un komunisti rūpējas par lopbarības bazi, ja šajos kolchozos nav gatavota ne tonna skābbarības? Pie kam jāatzīmē, ka šajos kolchozos nav gatavots arī plānotais daudzums siena. Jāpauž, ar ko gan šeit lopus ziemā domā barot?

Skābbarības gatavošanā mūsu rajons ir pēdējā vietā republikā. Vai tad tiešām mums nav ko skābēt, vai mums trūkst tehnikas zaļās masas sasmalcināšanai? Nē. Mums ir visa kā, tikai visas iespējas netiek izmantotas. Pašreiz kolchozos ir pietiekami zālāju atālu, plaujamās skābbarībai sētās kultūras. Tātad tikai pa istam jāstājas pie darba. Tiesa, darba kolchozos pašreiz daudz, bet līdzās ražas novākšanai katrā kolchozā var un vajag gatavot skābbarību. Šinī darbā plaši jāiesaista skolnieki, lopkopes, kolchozu kantoru ļaudis. Ciemu padomēm jāorganizē kolchoziem talkās iestāžu darbinieki.

Kolchozos šinīs dienās ieradusies talcinieki no rūpniecības uzņēmumiem. Viņiem dots uzdevums palīdzēt tieši skābbarības gatavošanā. Katra talcinieka pienākums strādāt tā, lai kolchozniekiem būtu tiešām prieks par vērtīgu palīdzību. Talcinieku darbs vainagosies panākumiem, ja darbus prasmīgi organizēs. Nedrīkstam pieļaut tā, kā kolchozā „Aktivists”, kur talcinieki ieradās negaidīti un veselu dienu pavadīja bezdarbībā.

Par to, lai šodien kolchozos straujā tempā gatavotu skābbarību, jārūpējas abu MTS darbiniekiem, jāpārāda MTS vadošā un organizējošā loma kolchozos. Bet kā tad ir pie mums? Lūk, Kables MTS skābbarības kombains tikko sācis strādāt kolchozos, bet Kuldīgas MTS skābbarības kombains vēl vienmēr stāv bez darba. Arī vairums skābbarības griežu stāv dīk. Kāpēc MTS vadība negādā, lai tos nodarbinātu?

Rajona lopkopji apņēmušies cīnīties un sekmīgi cīnās par to, lai iegūtu vairāk produkcijas. Jārada apstākļi, lai viņi savu apņemšanos varētu izpildīt. Tāpēc, lūk, šodien, kad ir vislielākie zaļās masas krājumi, jāgatavo skābbarība, kam svarīga loma lopbarības bāzes nodrošināšanā.

Loba rugaini

Ždanova vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteļi Kuldīgas MTS traktoristi bb. Rozenbergs un Jansons uzsākuši rugaines lobīšanu. Tikko

no rudzu laukiem noved labību, izdara lobīšanu. Līdz šim viņi ar traktoru DT-54 uzlobījuši vairāk nekā 30 hektaru rugaines.

F. Cērplis

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

Līdz šā gada 15. augustam Ventspils un Kuldīgas rajona kolchozi ražas novākšanā guvuši šādus rezultātus:

	Ventspils rajons	Kuldīgas rajons
Nopļauts graudaugu (proc.)	29,3	34,7
Nokults graudaugu (proc.)	2,1	2,3

Pildās apcirkņi

Šajās dienās Kables MTS traktorists b. Celms un mašīnists b. Linbergs Kārļa Marksa vārdā nosauktajā kolchozā uzsāka rudzu kulšanu.

Līdz šim birums ir tiešams prāvs, — saka kolchoza priekšsēdētāja b. Zaņķe. — Izkuljam pa 16 centneriem no hektara.

Rudzus kolchozā kul, pie-

vedot no lauka. Lai kulmašīna ne brīdi nestāvētu dīkā, labību pieved mehanizators b. Ansons ar traktoru DT-54, kā arī ar automašīnu un pajūgiem. Izkultās labības salmus tūlīt sakrauj šķūnī.

Līdz šim izkults ap 30 t jaunās ražas graudu.

V. Zile

Vasarāja plauja sekmējas

Lauksaimniecības arteļi „Jaunā gvarde” vasarāja graudaugu kultūras aizņem vairāk nekā 350 hektaru. Lai ražu novāktu laikā un bez zudumiem, plauj ar 6—7 mašīnām. Ievērojamas platī-

bas ik dienas nopļauj kolchoznieki bb. Freiborns, Elberis, Grosbārdis, Ošmanis un citi.

Kolchoznieku centīgā darba rezultātā jau nopļauts ap 90 ha vasarāja. F. Meldriņš

Pirmā brigade nopļāvusi ziemās kviešus, bet otrā — miežus

Pabeiguši rudzu plauju, Raiņa vārdā nosauktā kolchoza pirmās brigades ļaudis (brigadieris b. Ozolnieks) nekavējoties uzsāka ziemās kviešu plauju. Piektdien viņi šo darbu pabeidza.

Otrās brigades kolchoznieki tanī pat laikā steigza plaut miežus. Tagad brigades laukopji bb. Dzenis un Novickis miežu plauju pabeiguši visā 24 ha platībā.

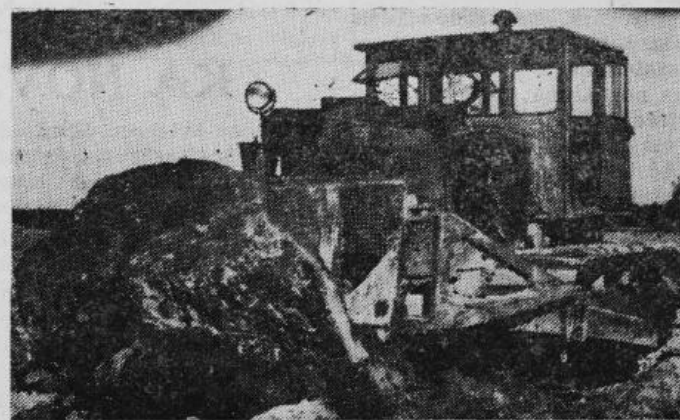
Z. Upmalis

AR TRAKTORU PALĪDZĪBU

Katrā kolchozā lielākā vai mazākā daudzumā sastopami dažādi laukakmeņi. Agrāk, kad laukus apstrādāja tikai ar zirgiem, tiem apara apkārt un atstāja. Taču liels traucējums tie ir tagad, izmantojot laukos MTS moderno tehniku. Un arī šo šķērslī pārvarēt laukkopjiem palīdz spēcīgie tērauda kumeļi.

Ar Kables mašīnu un traktoru stacijas palīdzību vislielākais daudzums akmeņu izcelti lauksaimniecības arteļi „Uzvara” — vairāk nekā 500 m³. 370 m³ akmeņu izcelts un sastumts vienkopus arī Leņina vārdā nosauktajā kolchozā. Tāpat vairāk simt m³ akmeņu novākti Kārļa Marksa vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteļi, „Uzvaras karogā”, „Graudā”, „Sarkanajā karogā”.

Sevišķi plašus lauku uzlabošanas darbus veic lauksaimniecības arteļi „Imanta”. Pirms dažām dienām arī šajā kolchozā ieradās spēcīgais kāpurķēžu traktors. Ar tā palīdzību mehanizators A. Zauers un V. Zauers atbrīvoja no lielajiem laukakmeņiem 17 ha lielu platību. Jau šinī rudenī

Attēls: laukakmeņu novākšana kolchozā „Imanta”.

ziemāju sēju vairs netraucēs akmeņi. Taču visvairāk kolchoznieki priecājas par to, ka plaujas laikā nebūs jābaidās salauzt plaujmašīnas. Sīkākos akmeņus ap 100 ha platībā no zālāju laukiem nolasīja kolchoznieces ar rokām. Nākamajos ziemāju laukos no grāvjiem izcirsti arī krūmi.

Krūmu attīrīšanā no laukiem daudz palīdz Kables MTS. Traktoriem nespēj pre-

Rajona izpildu komitejas
plānu un ekonomikas
nodaļas

Pārskats

par graudaugu novākšanas
gaitu rajona kolchozos uz
1957. g. 15. augustu

Kolchozs	Nopļauts graudaugi un pākšaugi (proc.)	Ievests šķūnīs graudaugu un pākšaugu no platības (proc.)
„Abava”	60,6	19,2
„Venta”	56,6	34,3
„Traktorists”	56,5	7,6
„Proletarietis”	52,9	9,3
„Uzvara”	49,4	9,7
Ždanova v. n.	48,1	33,3
„Brīvības ceļš”	42,6	37,1
„Jaunā gvarde”	42,3	12,1
„Padomju Latvija”	41,8	22,5
„Imanta”	41,8	17,3
Raiņa v. n.	41,7	11,9
„Brīvība”	41,3	34,9
Lisenko v. n.	39,8	11,9
„Boļševiks”	38,7	20,7
Mičurina v. n.	38,7	8,6
„Cīga”	38,2	30,8
„Grauds”	35,3	6,9
„Sarkanais karogs”	33,4	7,7
Leņina v. n.	33,1	15,7
„Leņina ceļš”	32,7	10,4
„Kurzeme”	32,1	5,3
„Sarkanā zvaigzne”	31,8	13,4
„Komunars”	29,3	16,2
„Latvijas strēlnieks”	26,0	17,5
„Dzimtene”	25,2	24,4
„Uzvaras karogs”	24,9	—
„Aktivists”	23,4	7,8
Kārļa Marksa v. n.	19,7	10,1
„Kopdarbība”	19,1	2,0
„Spars”	18,0	2,8
„Komunisma ceļš”	16,7	3,1
„Socialisma ceļš”	10,3	—

toties pat krietni koki. Kārļa Marksa vārdā nosauktajā kolchozā ar traktoriem krūmi izrauti vairāk nekā 7 ha platībā. Kolchozā „Sarkanais karogs” no krūmiem attīrīta 3,6 ha platība. Vairāk hektaru krūmiem aizaugušu lauku pārvērsti auglīgās druvās arī lauksaimniecības arteļos „Uzvara”, „Socialisma ceļš”, „Uzvaras karogs” un citos.

R. Veldze

Latvijas KP Kuldīgas rajona komitejas biroja un Kuldīgas rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas

L E M U M S № 12

Par socialistiskās sacensības rezultātiem rajonā 1957. gada jūlija mēnesī

Latvijas KP Kuldīgas rajona komitejas birojs un Kuldīgas rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komiteja nolēmj:

1. Atstāt ceļojošo sarkano karogu „Labākajam rajona kolchozam lopkopībā” — Kuldīgas MTS zonas kolchozam „Traktorists” (priekšsēdētājs Voldemars Leimanis). Kolchozs uz š. g. 1. augustu ieguvis 96,9 cēt piena un 11,6 cēt gaļas uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes, 12,6 cēt cūkgaļas uz 100 ha aramzemes.

2. Atstāt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai liellopu fermai” — Kuldīgas MTS zonas Lisenko vārdā nosauktā kolchoza liellopu fermai (priekšsēdētājs Gunars Garokalns). Kolchoza lopkopes slaucējas uz š. g. 1. augustu izslaukušas no vienas barības govīs 1340 kg piena, panākot pieaugumu, salīdzinot ar to pašu periodu 1956. gadā, par 469 kg un ražojot uz 100 ha lauksaimniecībā izmantojamās zemes 125,5 cēt piena.

3. Piešķirt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai cūku fermai” — Kables MTS zonas kolchoza „Imanta” cūku fermai (priekšsēdētājs Arnolds Zandmans). Kolchoza cūkkopji uz š. g. 1. augustu ražojusi 16,4 cēt cūkgaļas uz 100 ha aramzemes. Nobarotas 63 bekoncūkas.

4. Piešķirt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai putnu fermai” — Kables MTS zonas kolchoza „Dzimtene” putnu fermai (priekšsēdētājs Krišs Plīts). Kolchozā uz š. g. 1. augustu uz 100 ha graudaugu sējumu ražots 9639 olu.

No katras dējējvistas jūlija mēnesī iegūtas 17 olas.

5. Atstāt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona slaucējai” — Kuldīgas MTS zonas Lisenko vārdā nosauktā kolchoza lopkopes slaucējai Olgai Klestrovai, kura uz š. g. 1. augustu no 10 savas grupas govīm izslaukusi no katras caurmērā 2247 kg piena. Jūlija mēnesī no katras govīs caurmērā izslaukts 387 kg piena.

6. Atstāt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona teļu kopējai” — Kables MTS zonas Kārļa Marksa vārdā nosauktā kolchoza teļu kopējai Marijai Langenfeldei, kura, kopjot 30 teļus, uz š. g. 1. augustu panākusi diennakts dzīvsvāra pieaugumu 901 gramu.

7. Piešķirt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona cūkkopējai” — Kuldīgas MTS zonas Lisenko vārdā nosauktā kolchoza cūkkopei Helenai Paņko, kura uz š. g. 1. augustu no 22 sivēnu mātēm ieguvusi 14,8 sivēnus no katras.

8. Atstāt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona bekoncūku audzētājai” — Kuldīgas MTS zonas kolchoza „Boļševiks” bekoncūku audzētājai Elizabetei Goldmanei, kura, kopjot 40 bekoncūkas, uz š. g. 1. augustu panākusi caurmēra diennakts dzīvsvāra pieaugumu 830 gramu.

9. Piešķirt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona putnkopei” — Kables MTS zonas kolchoza „Venta” putnkopei Ellai Kārklīnai, kura, kopjot 172 dējējvistas, uz š. g. 1. augustu ieguvusi 125

olas no katras. Jūlija mēnesī iegūtas 17 olas no katras dējējvistas.

10. Atstāt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai rajona aitkopei” — Kables MTS zonas kolchoza „Uzvara” aitkopei Annai Valdmanei, kura, kopjot 171 aitū, ieguvusi 1,34 kg vilnas no katras un no 100 aitū mātēm iegūti 120 jēri.

11. Atstāt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajam rajona traktoristam” — Kables MTS traktoristam Eduardam Veisbergam, kurš, strādājot ar traktoru DT-54, uz š. g. 1. augustu gada plānu izpildījis par 158 procentiem.

12. Atstāt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajai sovchoza „Vārme” slaucējai” — Jūlijai Blitiei, kura no 13 kopšanā esošajām govīm no gada sākuma ieguvusi 2743 kg piena no katras un jūlija mēnesī 591 kg piena no katras govīs.

13. Piešķirt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajam sovchoza „Vārme” cūkkopējam” — Michailam Mačanam, kurš, kopjot 169 nobarojamās cūkas, uz š. g. 1. augustu panācis caurmēra diennakts dzīvsvāra pieaugumu 600 gramu.

14. Piešķirt ceļojošo sarkano karodziņu „Labākajam sovchoza „Vārme” traktoristam” — Miervaldim Prūsīm, kurš 1957. gada socialistiskās sacensības saistības izpildījis par 71,7 procentiem, dodot 4 procentus degvielas ekonomiju.

V. Blūms,
LKP Kuldīgas rajona komitejas sekretars
P. Liepa,
Kuldīgas rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas priekšsēdētājs

Komjaunatnes dzīve

Neatkārtot pagājušā gada trūkumus, organizējot komjauniešu mācības

Pagājušajā gadā, komplektējot komjaunatnes politizglītības tīklu, tika pielaisti vairāki būtiski trūkumi, kas negatīvi ietekmēja visu turpmāko mācību gaitu. Vairākas komjaunatnes pirmorganizācijas pulciņus komplektēja nepārdomāti, sasteigti, bieži vien neievērojot pulciņu dalībnieku vispārējās izglītības līmeni un vēlēšanos. Rezultātā atsevišķi pulciņi darbojās vāji un pat izjuka, kā tas bija finieru rūpnīcas „Vulkans” komjaunatnes pirmorganizācijā. Pilsētas izpildu komitejas un kolchoza „Venta” komjaunatnes politizglītības tīkla politpulciņos notika tikai 3—4 nodarbības, un tās pašas ar ļoti mazu klausītāju skaitu.

Vairākos gadījumos komjaunatnes pirmorganizācijas politpulciņus gan noorganizēja, bet to turpmāko darbu atstāja pašplūsmē, nekontrolēja, kā komjaunieši apmeklēja pulciņu nodarbības. It īpaši tas sakāms par tām pirmorganizācijām, kur komjauniešu lielākais vairums bija iesaistījušies partijas izglītības tīkla politpulciņos.

Kolchozos, kur bija partijas izglītības tīkla politpulciņi, komjaunatnes politpulciņi netika organizēti. Taču visi komjaunieši nebija iesaistīti šajos pulciņos. Līdz ar to daudzi komjaunieši nekur nemācījās.

Šinī mācību gadā, komplektējot pulciņus, nedrīkst pieļaut šo trūkumu atkārtošanos. Jāpānāk, lai ikviens komjaunietis sistematiski papildinātu savas politiskās zināšanas.

Pagājušajā gadā komjaunatnes politizglītības tīklā darbojās tikai konkrētās ekonomikas, tekošās politikas, Lēņina biogrāfijas studēšanas un pie PSRS kartes pulciņi. Nedarbojās neviena PSKP vēstures studēšanas pulciņš un politiskola.

Līdz ar to tika pielaista vienpusība pulciņu komplektēšanā un maz komjauniešu bija iesaistīti tieši marksisma-leninisma teorijas studēšanā. VĻKJS Centrālā Komiteja rekomendē komjaunatnes organizācijām šogad organizēt komjauniešiem un jauniešiem šādus pulciņus: PSKP vēstures studēšanas, politiskolas, konkrētās ekonomikas, tekošās politikas un VĻKJS vēstures studēšanas pulciņus.

Komjaunatnes pirmorganizācijām, ievērojot ikviena komjaunieša vispārējās un politiskās izglītības līmeni, klausītāju intereses un prasības, jau šodien nekavējoties jāuzsāk pulciņu komplektēšana.

Šinī nolūkā komjaunatnes pirmorganizāciju sekretariem tuvākā laikā jāpārņem ar saviem komjauniešiem un jauniešiem, ko viņi šogad vēlas mācīties. Jautājums jāapspriež arī pirmorganizāciju sapulcēs.

Komjaunatnes pirmorganizācijām kopīgi ar partijas pirmorganizācijām jāizlemj, kādus pulciņus lietderīgāk organizēt, kurus komjauniešus iesaistīt partijas izglītības tīkla politpulciņos. Tur, kur visus komjauniešus nav iespējams iesaistīt partijas izglītības tīklā, vadoties no komjauniešu interesēm un viņu zināšanu līmeņa, jāorganizē atsevišķi politpulciņi komjauniešiem un jauniešiem.

Komjauniešiem un jauniešiem, kuriem uz šodien vairs nav vispārējās izglītības līmenis, pirmām kārtām jāpādomā, kā paaugstināt savu vispārējo izglītību. Tikai rūpīgi un pārdomāti sagatavojoties jaunajam mācību gadam, laikus nokomplektējot politpulciņus, mācības varēs sākt sekmīgi un tās dos vēlamus rezultātus.

A. Erciņš,

komjaunatnes rajona komitejas sekretars

Svarīgs priekšnoteikums dārzu produkcijas kvalitātes uzlabošanai ir augļu savlaicīga novākšana un pareiza apstrādāšana. Augļi jāsašķiro vienveidīgās standartgrupās pēc formas, krāsas, bojājumu rakstura un daudzuma.

Pēdējos 10—15 gados izstrādāta jauna darba organizācija un tehnoloģija, vienkāršāko ierīču un inventāra tipi, labākie augļu šķirošanas un iesaiņošanas paņēmieni.

Neiedziļinoties visos ražas realizēšanas procesu tehniskajos sīkumos, pakavēsimies tikai pie svarīgākajiem jautājumiem.

Ja augļus nenovāc laikā vai novāc nepareizi, pazeminās vai pat pilnīgi zūd veselības sezonas saimnieciskā efektivitāte. Ražas realizācijas darbs sākas ar augļu noņemšanu.

Augļu noņemšanas laiks ļoti lielā mērā ietekmē ražas kvalitāti. Pāragri noņemti augļi ir skābi, tie nav sulīgi, nav ieguvuši raksturīgo krāsu un ātri bojājas.

Latvijas kolchozu dārzkopji bieži vien visus augļus noņem pārāk agri. Brīnišķīgā vasaras šķirne „Baltais dzidrais”, nonākusi tirgū, izskatās pavisam zaļa. Āboli ir skābi, tiem trūkst jebkura aromata. Gandrīz reizē pārdošanā nāk „Borovinka” un tikai nēdaudz vēlāk — „Rudens svītrotais” un pat „Antonovka”. Šāda pāragra ābolu novākšana krasi samazina ienākumus no dārzkopības un dod nepareizu priekšstatu par mūsu republikas augļu kvalitāti. Kolchoza vai padomju saimniecības augļkopim, agronomam dārzkopim jāpazīst standartšķirņu bioloģiskās īpatnības un augļi jānoņem tikai tad, kad tie nogatavojušies.

Daudzos mūsu republikas kolchozos augļus noņem, bet gan nopurina. Jāatceras, ka uz svaigu augļu mizas ir ār-

Padoms dārzkopjiem

KĀ NOVĀCAMA RAŽA DĀRZOS

kārtīgi daudz dažādu mikroorganismu, galvenokārt pelējuma sēnītes, un augļu mikstums ir ļoti laba vide to attīstībai. Miza ir galvenais šķērslis, kas neļauj mikroorganismiem iekļūt augļu mikstumā. Neuzmanīga noņemšana, nopurināšana, iespiedumi augļos ar pirkstu bojā mizu, un mikroorganismi var brīvi iekļūt mikstumā. Kritušajiem āboliem miza noteikti ir bojāta. Šādi augļi ātri maitājas. Tāpēc visi augļi, kas paredzēti patēriņam svaigā veidā un glabāšanai, uzmanīgi jānoņem rokām. Tie jānorauj ar visu kātiņu. Bez tā augļi sliktāk uzglabājas.

Augļu noņemšana jāsaņem ar apakšējiem zariem, pakāpeniski pārejot uz koka virsotni. Ražas novākšanai nepieciešams attiecīgs inventārs — kāpnes, grozi, tara un svāri.

Vecākos dārzos lieto dažā-

das specialas kāpnes: kārtisveida un parastās pieslienamās kāpnes augļu noņemšanai no koku vainagu augšējiem zariem, saliekamās kāpnes un kāpnes — solu augļu noņemšanai no vainaga vidus daļas un apakšējās daļas.

Kāpnēm jābūt stabilām, stiprām, vieglām, lai tās varētu nest vienus strādniekus. Pieslienamajām divbalstu kāpnēm augšdaļā jābūt pietiekami šaurām, lai tās varētu atbalstīt zaru dakšās.

Lai vieglāk varētu aptuveni noteikt ražas daudzumu, jālieto standartveida grozi. Groza forma — simetrisks nošķelts kons. Groza augstums jābūt 40—42 centimetriem, diametram apakšdaļā 20—22 centimetriem un augšdaļā 30—32 centimetriem. Stīpas augstums nedrīkst būt lielāks par 10—15 centimetriem no pusa līmeņa. Groza tilpums 8—9 kilogrami. To izgatavo no kārklā klū-

gām un no iekšpuses izšuj ar maisa drānu. Sānus un dibenu zem maisa drānas izklāj ar plānu skaidu kārtu.

Vajadzības gadījumā ieteicams izmantot arī kastes, kurās transportē sagatavoto produkciju.

Novāktos augļus nogādā uz šķirotavu un saiņotavu, kur tos šķiro un kalibrē. Kalibrēto augļu šķiro tikai pēc vienas pazīmes — to lieluma. Pirmās šķiras āboliem minimālais caurmērs ir 45 milimetri, otrās šķiras āboliem — 34 milimetri. Kalibrētos augļus šķiro pēc to kvalitātes — formas, krāsas un bojājumu daudzuma.

Sašķirotos augļus iesaiņo standartkastēs. Augļi jāliek uz koka skaidām, vislabāk liepas vai apses skaidām. Skuju koku skaidas nav ieteicams izmantot. Ja citādi nav iespējams, tad tās vispirms jātur saulē un labi jāizvēdina. Skaidām jābūt 0,07—0,15 milimetrus biezām un 1,5—2,0 milimetrus platām.

Profesors J. Sudrabs
(LTA)

Pieredzes apmaiņai

KĀ MĒS ORGANIZĒJAM RAŽAS NOVĀKŠANU

Šogad, kad druvās nobriedusi bagāta raža, tās novākšanai sākam gatavoties jau laikus. Maijā, tikko mūsu kalēji Arturs Šulcs un Juris Briķis sakārtoja zāles plāvējus, laukkopības brigāžu brigadieriem remontam pieveda labības plaujmašīnas, ratus un citu inventāru.

Neslinkoja arī būvbrigāde. Tās vīri ielika klētīm jaunas grīdas un sakārtoja turpat 20 labības šķūņus. Klētnieki bb. Strautmanis un Ābele laikus dezinficēja visus apcirkņus un sakārtoja vairāk nekā 200 maisus. Ražas novākšanas priekšvakarā bija kārtībā arī abas labības kaltes.

Mums šogad jānovāc 296 ha graudaugu, tanī skaitā 109 ha ziemāju.

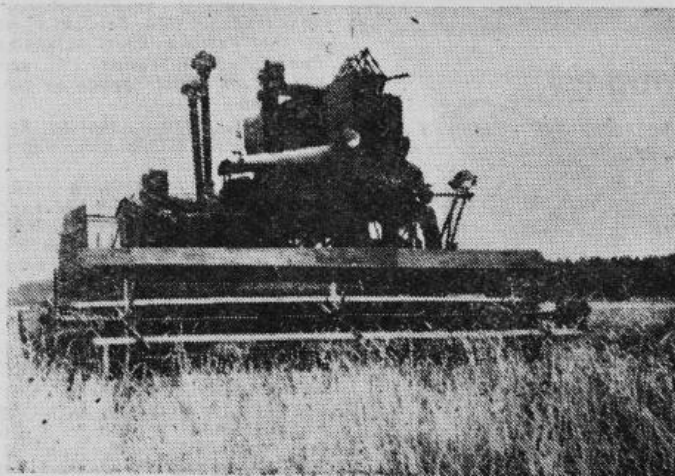
Pirms ražas novākšanas valdes sēdē izstrādājām sīku ražas novākšanas plānu. Brigādēs notika ražošanas apspriedes, kurās pārrunāja, kā brigādes sagatavojušās ražas novākšanai. Kolchoznieki nolēma visus ziemājus novākt

Attēlā: kolchoza kalējs (no kreisās) Arturs Šulcs un laukkopis Juris Sūna zārdo auzu salmus.

7 — 8 dienās, bet rudzus — 4 un vasarāju — 10 dienās. Lietainām dienām paredzējam citus darbus. Par plāvējiem izraudzījām pieredzes bagātus laukkopjus, kā Elmaru Trofimovu, Ansi Delli, Krišu Strautmani un citus. Viņiem labības plāvējus nodevām pirms ražas novākšanas sākuma. To darījām tādēļ, lai plāvējis mašīnu labāk var pārbaudīt un, ja vēl kas kārtojams, sakārtot. Nekomplektējam arī kūlīšu sējiņu brigādes.

Un, lūk, 5. augustā sākām rudzu plauju. Darbs labi sekmejas. Biedri Trofimovs, Pētersons un Strautmanis dienā nopļāva 4 un vairāk hektārus. Labi strādāja arī kūlīšu

Attēlā: kombainieris b. Ēķis plauj vasaras rudzus.

sējiņas Elza Šulca, Berta Strautmane, Skaidrīte Ungerē un citas. Viņas normā paredzēto 600 kūlīšu vietā sēja 1000 un vairāk.

Neskatoties uz to, ka daždien arī lija, mēs rudzus nopļāvam 4 dienās. Pašreiz visi rudzi ir svesti šķūņos un beidzam ziemas kviešu plauju. Liels palīgs mums ražas novākšanā ir Kuldīgas MTS kombainieris b. Ēķis. Viņš ar kombainu nopļāvis 10 ha rudzu, 12 ha auzu un 8 ha kviešu.

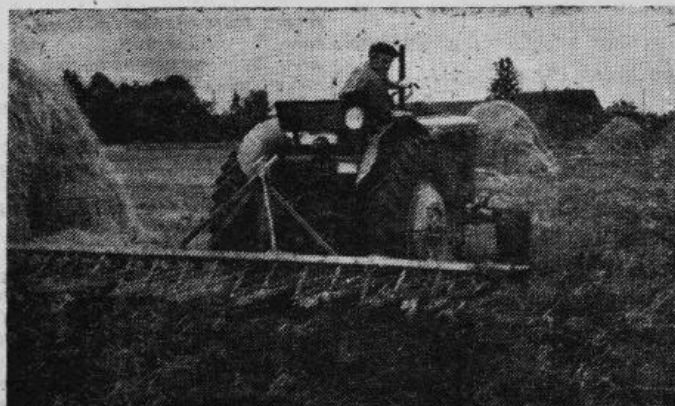
Runājot par kombainu izmantošanu šā gada ražas novākšanā, jāsaka, ka daudzi kaimiņu kolchozi vai nu atsakās no tiem, vai arī izmanto ar nepilnu laudu. Kādēļ tā? Gluži vienkārši. Šajos kolchozos iepriekšējos gados kombainus gan izmantoja, bet to izkultie salmi palika uz lauka un pēc rudens lietus lopbarībai kļuva nederīgi. Rūpes sagādāja arī kombaina izkultie graudi, jo tie bija jākaltē. Arī mūsu kolchozā iepriekšējos gados maz vēribas veltīja kombainiem. Taču šogad strādājam pa jaunam. Izkulto auzu sa'mus mēsturpat uz lauka sazārdojam. Rudzu salmus graudu vedēji tūdaļ sava šķūņos, bet miežu salmus kraujam kaudzēs lauku malās. Šādi savācot un novācot kombaina izkultos salmus, mēs ne tikai saglabājam rupjo lopbarību un pa-

kaišu materiālu, bet arī notīrām laukus, kuros tūdaļ var sadiskot. Tūdaļ arī kaltējam kombaina izkultos graudus.

Runājot par darba organizāciju ražas novākšanas laikā, gribu pateikt, ka mēs laukkopjus esam ieinteresējuši raženāk strādāt druvās nevis ar papildus apmaksu, bet gan ceļot izstrādes dienas vērtību un laukkopībā izstrādājot tādas darba normas, kuras laukkopji var izpildīt. Vienīgi ražas novākšanas kampaņā 25 rubļus papildus apmaksā maksājam par darbu svētdienās un arī tikai tiem, kas savu uzdevumu veic apzinīgi.

Līdztekus ražas novākšanai gatavojam skābbarību. Līdz šim esam iepildījuši tvertnēs ap 100 tonnu zaļās masas. Protams, masas mums netrūkst, lai sagatavotu kaut desmit reizes tik daudz, bet tagad, kad druvās strādā skolnieki un pat sirmgalvi, mums darba roku ir par maz. Tāpēc būtu vēlams, lai mūsu šefi — rajona izpildu komitejas finansu nodaļas darbinieki tagad savu palīdzību izsacītu ne tikai vārdos, bet parādītu arī darbos.

J. Biģis,
kolchoza „Komunars”
priekšsēdētājs

Attēlā: Kuldīgas MTS mehanizators b. Grīniņš loba rugaini.

Vairāk sulīgās barības ganāmpulkiem

Lēni pildās skābbarības tvertnes

Kārļa Marksa vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli plavu un sēto zālāju siens ievākts tikai 67 procenti no vajadzīgā daudzuma. Tādēļ jo sevišķi uzmanība jāvelta sulīgās lopbarības sagatavošanai.

Pēc plāna kolchozā jāsatavot 1030 t skābbarības. Taču sulīgās lopbarības gatavošanu iesāka tikai šajās dienās un līdz šim sagatavots nepilni 7 proc. plānotās skābbarības. Kolchozā neviens vairs nēcer ieskābēt vajadzīgo sulīgās barības daudzumu, jo trūkstot zaļās masas.

Kāpēc kolchozā tāda noskaņa?

Skābbarības kulturas pavasarī iesēja 28,6 ha platībā, plānojot vidējo ražu 250 cnt no hektāra. Tomēr par ražu daudz nedomāja. Saulespuķes un kukuruzu iesēja zemās vietās, kur jau tagad ar plaujmašīnu grūti iebrukt. Galu galā caurmēra raža nebūs augstāka par 100 cnt no hektāra. Tātad kolchozā neievāks pat 50 proc. plānotās zaļās masas.

Brigadiera b. Bērziņa vadītajā brigādē iesēja vairāku hektāru platībā kukuruzu. Sēju veica rindās ar 60 cm atstarpi, tādēļ vajadzēja rūpīgi kopt. Taču kukurūza drīz vien ieauga nezālēs. Tādas nezāles kā zvēres, pērkones un balandas, kas galvenokārt kukurūzas laukā, varēja iznīcināt ar herbicīdiem. Šis darbs būtu veikts nepilnā dienā, jo kolchozā ir zirgu vilkmes smidzinātājs, bet MTS varēja dot traktorvilkmes miglotāju. Šis iespējas neizmantoja un tagad raža būs tikai ap 80 cnt no ha.

Kolchozā nav padomāts arī par skābbarības tvertņu sakārtošanu. Piemēram, „Lauros” un citās vietās tās nav pat iztīrītas no pērnās skābbarības paliekām.

Kolchoza valdei jāizmanto visas iespējas skābbarības krājumu papildināšanai. Kur vien iespējams jānopļauj un jāieskābē arī savvaļas zāles, jo līdz šim no savvaļas zālēm vēl nav sagatavots ne cnt skābbarības. Dīķu malās un krūmājos šādu zāļu netrūkst.

Par skābbarību tikai domā

Ieskābēt 420 t zaļās masas — tādu uzdevumu saņēma kolchoza „Brīvība” laudis. Pavasarī skābbarībai iesēja 4 ha kukurūzu un 24 ha saulespuķu mistru. No šīs platības kolchoznieki plānoja iegūt caurmērā 200 cnt zaļās masas no hektāra. Tomēr pēc sējas par sējumiem neviens vairs nelūkās ne zinis. Rezultatā kukurūzas laukos varen sazaļoja nezāles un tagad var droši sacīt, ka nezāles sūrenes būs vismaz 80 proc. no ražas.

Neviens nevar apgalvot, ka kolchozā nebija iespējams apkopt šos laukus. Tādas bija. 6 ha lielā kviešu laukā ar sekmēm izmēģināja nezāļu

apkarošanai herbicīdus, tikai kukurūzas laukus aizmīrsa, lai gan tur ar ķīmikalijām nezāles varēja ļoti viegli iznīcināt.

Kolchozā daudzās vietās ir savvaļas zāļu pārpilnība. Tomēr līdz šim par to skābēšanu neviens nopietni nedomā. Tūlīt pēc siena novākšanas dažas dienas bija brīvāks laiks, ko varēja izmantot skābbarības gatavošanai. Taču šodien ne tikai nav ieskābēts ne cnt zaļās masas, bet tikai 15. augustā kolchoza priekšsēdētājs prasīja Kabiles MTS automašīnu ūdens izsūkņšanai no skābbarības tvertnēm.

R. Rītums

50 jaunu māju

Ejot Saldū pa Sverdlova ielu, mūsu skatiens apstājas pie daudzajām ģimenes mājām, ko ceļ strādnieki un kalpotāji.

Daudz tādu māju ceļ arī citās ielās. Šogad individualie būvētāji ceļ pilsētā apmēram 50 māju.

Jauns ciemats

Netālu no Smiltenes, skaitā prieku mežā, ceļ jaunu ciematu mežrūpniecības saimniecības strādniekiem un kalpo-

tājiem. Līdzās dzīvojamām mājām, šeit jau uzcelts klubs, administrācijas ēka, veikals un ēdnīca.

Pirmajā vietā Anna Fridberga

Kandavas rajona padomju saimniecību slaucēju socialistiskajā sacensībā jau septīto mēnesi no vietas pirmo vietu patur Anna Fridberga (padomju saimniecība „Valdeķi”). Viņa no katras savas grupas govīs ieguvusi 3490 ki-

logramus piena. Tās pašas padomju saimniecības slaucēja Marta Jurševska septītos mēnešos ieguvusi no katras savas grupas govīs caurmērā 2887 kilogramus piena.

(LTA)

S. Smirnovs

≈ Brestas cietokšņa varoņi ≈

(Nobeigums)

3. septembrī Asja Husein-zade steidzīgi tika izsaukta pie vīra uz Penzas kara slimnīcu. Penzā Asja iebrūca 17. septembrī un tūlīt devās uz kara slimnīcu.

Vēstuli, kuru rakstīja Asja Husein-zade cietēji, neko negrozot.

— Kāda vieglprātīga māsa griežas pie manis: — Vai tas ir tas pats ar abām acīm aklaiss, kurš nekad vairs neredzēs? — Es pārcietu briesmīgu brīdi. Nekad manā galvā nevarēja rasties doma, ka mans vīrs varētu būt aklis. Aiz bēdām un uztraukuma zaudēju samaņu un pakritu. Atmodos slimnīcas priekšnieka kabinetā, kur sniedza man medicīnisko palīdzību. Pēc tam mani uzveda trešā stāvā, kur palātā gulēja mans aklais vīrs. Palātā atradās 18 vīrsnieku. Bija tur aklis, bezkājam un citiem smagiem ievainojumiem. Kad mani pieveda pie vīra gultas, es viņu nepazīnu. Viņš bija šausmīgi sakropļots. Acu vietā — sarkani pūņpoži dobumi, vienas nās nebija, viss žoklis sašķaidīts, plecu lāpstiņa lauza, abu roku pirksti pārgriezti. Viņam bija pavisam 17 ievainojumu. Visa seja vienas šķembu brāces.

Piegāju vīra gultai un azerbaidžāņu valodā jautāju:

— Aklis, vai tu tas esi?

— Jā, — viņš atbildēja.

Apkāmu un piespiedu vīru savām krātīm un jutu, ka viņš raud. Lai aiz sāpēm neiekleļtos, iekodu lūpā tik stipri, ka vēl šodien redzama rēta. Arī mudināja, lai es mēģinot barot vīru, jo viņš jau 13 dienas nav pieņēmis nekādu barību. Māsa atnesa glāzi kakao un ar karotīti sāku barot vīru. Vēlāk viņš jautāja, vai esmu atbraukusi viņam pakal, vai es viņu tādu kropli nepamētišot. Atbildēju, ka agrāk viņu mīlēju, bet tagad to mīlēšu diemžēlīgi. Teicu, ka viņš tādā palicis vienas padomju tautas kapa. Un ja arī viņš zaudētu abas kājas un rokas, tad es, kā savas dzimtenes patriote, viņu nepārstātu mīlēt. Viņš ar prieku sāka dzert kakao un viņa pamodās vēlēšanās ātrāk atgriezties mājās.

Pēc nedēļas vīru un vēl otru 20 gadus vecu cīnītāju kolchoznieku, azerbaidžāniešu, kurš bija pazaudējis vienu kāju, izņēmu no slimnīcas un visi trīs aizbraucām uz Maskavu. Maskavā nodzīvojam veselu nedēļu. Pēc tam, ka vīru izmeklēja profesors Tichomirovs. Vīru mierinot, profesors apsolīja, ka pēc 14 mēnešiem viņš atgās redzi, bet man profesors pateica, ka vīrs nekad vairs neredzēs, lai ātrāk viņu vedot mājā un dziedinot ievainojumus. Atvedu vīru uz Baku un ievietoju slimnīcā, kur tas nogulēja gadu.

Zināju, ka vīrs nekad vairs neredzēs dienas gaismu, bet lai viņu nomierinātu, aizvedu to pie profesora Filatova Odesā. Profesors no Odesas bija aizbraucis atvaļinājumā uz sanatoriju Gagros. Braucām uz Gagriem, kur mūs pieņēma profesors Filatovs. Apskatījis vīra acis, profesors tūlīt atklāti pateica vīram, ka viņš nekad vairs neredzēs. Teicu profesoram, ka esmu ar mieru upurēt vienu no savām acīm, lai tikai vīrs būtu redzīgs.

Profesors, uzlicis vienu roku uz mana pleca, otru uz vīra pleca, teica:

„Ja būs vajadzīgs, es atradīšu priekš viņa aci.”

Bet vīram Filatovs teica:

„Slimnieks Ibragimov, jūsu acis — tās ir jūsu sieva. Dzīvo, dzīvo viens otram. Zinātne soļo uz priekšu, nezaudējiet cerību.”

Ar grūtībām izdevās vīru pierunāt kaut mēnesi atpūsties Gagros. Katru dienu vedu viņu

peldēties jūrā. Vīrs kā bijušais sportists ļoti mīlēja peldēties. Bet kā aklam viņam bija grūti orientēties. Tāpēc nopirku viņam, apseju vīram ap vidu un laidu to jūrā. Ja viņš aizpeldēja tālu, raustīju aiz viroes un vīrs peldēja uz malu. Ta mēs praktizējāmies dienas četras.

Manus pārdzīvojumus aprakstīt ir ļoti grūti. Vīrs peldēja jūrā, bet es sēdēju krastā un raudāju.

Vienu dienu pie manis pienāca kāds apakšpulkvēdis un uzrunāja:

„Pilsons, es jūs novēroju jau vairākas dienas. Atļaujiet man vadīt jūsu vīru jūrā peldēties. Vīrui nekad vairs negemiet sev līdz. Iepazīstināju vīru ar apakšpulkvēdi un turpmāk katru dienu viņi abi gāja kopīgi peldēties.

Gagros nodzīvojam mēnesi, pēc tam aizbraucām uz Baku, kur vīrs sāka pierast aklam dzīvei.

Visus 9 gadus, kamēr vīrs bija aklis, viņš nevarēja samierināties ar aklā dzīvi, ļoti nervozēja. Vīram sākās nervu lēkmes, man vajadzēja visu laiku piemēroties viņam. Ja viņš teica, ka tas melns, kaut gan ļoti labi zināju, ka tas ir balts, vajadzēja runāt līdzi, ka tas ir melns, lai viņu nomierinātu. Fizisku darbu viņš nespēja strādāt. Vajadzēja izdomāt dažādas fiziskas nodarbibas. Sagatavoju muguras somu ar 16 kg smilšu smagumu, uzhabināju vīram mugurā un vadāju apkārt pa istabu. Vai atkal vīrs ņēma mūsu mētiņu plecos un viņu vajadzēja aiz rokas vadīt pa istabu. Aprakstīju tikai mazu daļu no kopējām ciešanām. Vīrs kļuva no dienas dienā noslēgātā, nekur negāja. Viss tas atsauca uz viņa sirdi. Viss pārdzīvotais pēdējos 9 gados smagi iespaidoja vīra veselību, un 1953. gada Oktobra sēdē priekšvakarā 48 gadu vecumā ar sirds trieku mira — visā pasaulē mīļākais cilvēks — mans vīrs.

Vēstules beigās Asja Husein-zade lūdza palīdzēt viņai uz kapa uzcelt pieminekli — vīra bisti.

Azerbaidžānas PSR valdība pieņēmusi lēmumu gvardijas majoram Ali Geidarom Ibragimovam uzcelt pieminekli. Bet man liekas, ka Asja Seražetdinova ir cīnīga, ka viņu sauc par Varoni. To, ko viņa darījuši, tas ir liels padomju sievietes paraugs, lielas mīlas un draudzības paraugs, ne mazākas varonības cīnīgs kā citu Tēviņas kara varoņu sniegums.

Padomju Dzimtene neaizmirst savus varoņus. Par to liecina tautas lielā interese par Brestas cietokšņa aizstāvēšanas notikumiem, kuri kļuvi zināmi pēc 15 gadiem. Par to liecina Padomju Valdības augstais novērtējums. PSRS Augstākās Padomes Prezidijs piešķīris galvenam Brestas cietokšņa aizstāvēšanas organizatoram Pēterim Gavrilovam Padomju Savienības Varoņa nosaukumu. Pēc nāves ar Ļeņina ordeni apbalvots pulka komisars Jefims Fomins. Ar Sarkanā Karoga ordeni apbalvoti Raisa Abakumova, Samovels Matevosjans, Anatolijs Vinogradovs un citi. Ar Tēviņas kara pirmās pakāpes ordeniem pēc nāves apbalvoti kapteinis Jans Zubačevs, kapteinis Vladimirs Šablovskis, vecākais politiķis N. V. Nesterčuks, leitnants A. F. Naganovs. Ar vairākiem ordeniem un medaļām apbalvoti daudzi citi cietokšņa aizstāvoji.

Redaktors A. Blūms

Kerlins, Georgs Georga d., dzīv. Rīgas rajona sanatorijā „Baltezers” ierosina laulības šķiršanu pret savu sievu Kerlinu, Alisi Jekaba m., dzīv. Kuldīgā, Pļavas ielā Nr. 18. Lietu izskatīs Kuldīgas rajona tautas tiesa.

„Krokodils” atvaļinājumā

Kad Kuldīgā parādījās komjaunatnes rajona komitejas satiriskais izdevums „Aukstā duša”, kuldīdznieki nopriecāties vien nevarēja.

— Nu gan viens otrs stilotājs, dzerājs un huligans pierausties, — sprieda pilsētas darbaļaudis.

Pēc kāda laika satiriskais izdevums mainīja savu nosaukumu. „Aukstā duša” pārvērtās par „Krokodilu”.

— „Krokodils” padzinis „Auksto dušu”, — sprieda lasītāji. — Tas nekas. Tie jau ir tie paši vēlī citā kultūrē.

Tiesa, izdevuma saturs palika tāds pats, tikai izdevējs un nosaukums cits. „Krokodilu” izdeva rajona kultūras nodaļa. Bet kā uz to reaģēja „vecie” izdevēji? Būsim atklāti. Klusībā viņi priecājās, ka tikusi no izdevēju goda valā. Par „Krokodilu” viņi nelikās ne zinīs.

Un, lūk, apmēram pirms mēneša pazuda arī „Krokodils”.

— Kas to nu būs padzinis? — prāto kuldīdznieki.

Lai apmierinātu kuldīdznieku ziņkārību, „Kritikas gaismas” speciālkorespondents Miķelis Platācis piezvanīja „Krokodila” redakcijai. Notika šāda saruna:

Miķelis Platācis: — Hallo! Sakiet, lūdzu, kur palicis „Krokodils”?

„Krokodila” redaktors: — Atvaļinājumā!

Miķelis Platācis: — Kad viņš atgriezies?

„Krokodila” redaktors: — Hm... Nu... drīz...

Miķelis Platācis: — Konkrētāk, lūdzu!

„Krokodila” redaktors: — Kad Kultūras nodaļa, komjaunatnes rajona komiteja un sabiedriskās organizācijas, piemēram, kultūras darbinieku arodbiedrības rajona komiteja sniegs lielāku palīdzību redakcijai.

Miķelis Platācis: — Vai tad šis organizācijas?...

„Krokodila” redaktors: — Jā, jā! Redakcijā esam palikuši tikai divi — es un mūsu foto-reporteris, tas ir — karikatūrists. Mums diviem nav, ziņiet, pa spēkam atsaukt „Krokodilu” no atvaļinājuma.

„Kritikas gaismā” ieteic ātrāk atsaukt „Krokodilu” no „atvaļinājuma”. Cerams, ka tā peldzīvojam atvaļinājuma laikā būs ļoti interesanti.

Kā viņi jūtas tagad?

Tādus „varoņus”, kādi redzam karikatūrā, bieži var sastapt Kuldīgas ielās. Apmēram tādi pirms neilga laika izskatījās arī Žanis

Lodiņš no Ļeņina ielas 5, Pēteris Leja no Ļeņina ielas 53, Grigorijš Žerebcovs, Jevlampijs Balabka, Lūcija Dekšņa. Piedzērušies viņi lamāja un atzskāra cilvēkus. Lūcija Dekšņa, aizvesta uz miliciju, izturējās vēl prieduzīgāk, publiski izģērbjoties kailā.

Dārgā „Kritikas gaismā”!

Jau ilgāku laiku rajona rūpniecības kombināta vadība un būvniecības daļas vadītājs b. Ezergailis pārbauda mūsu, malēju, veikliību un izturību. Lejas-Zaļās dzirnavās kāpnes, kas ved no Alzputes ceļa, ir pilnīgi sapuvušas un tik tikko iztur pašas savu svaru. Teču pa šīm kāpnēm malējiem ar pilnu labības maisu uz muguras jātiek dzirnavās. Mēs jau esam iemācījušies būt ļoti uzmanīgi, attīstām savu fizisko veikliību, taču pilnīgi akrobātisku veikliību vēl neesam sasnieguši. Tāpēc kāds malējs ar

visu maisu izgāzās kāpnēm cauri. Šoreiz beigas bija samērā laimīgas — viņš nesalauza kājas un rokas, tikai ļoti pārbijās. Bet kas var galvot, ka nākamais kritiens būs tikpat laimīgs?

Tāpēc lūdžam tevi, dārgā „Kritikas gaismā”, ierosināt Rūpniecības kombināta vadītājiem pašiem uznest kādu labības maisu pa šīm sapuvušām kāpnēm. Ja viņi laimīgi tiks dzirnavās, tad, droši vien, kāpnes salabos, bet ja kritīs... Nu, kā tad būs, kas to lai zin? Malējs

Daudz bēdu, maz prieka

jā laikā nopļāva nepilnus trīs hektarus.

— Ar rokām mēs būtu nopļāvuši vairāk, — sprieda tie trīs kolchoznieki, kuri bija norīkoti darbā pie kombaina un nika bezdarbībā.

Par to, ka kombains nav kārtībā, ziņoja uz MTS. Kolchozā ieradās gan lauksaimniecības mašīnu mehanikis b. Šneiders, gan galvenais inženieris b. Neimanis, bet... ieradās, aizbrauca un viss palika pa vecam. Tagad ar kombainu dienā nopļauj 3—4 ha, bet daļa graudu tāpat aiziet pazušanā. Tā nu iznāk, ka dažu MTS vadošo darbinieku nolaidības dēļ kolchozam par kombainu maz prieka, bet daudz bēdu.

Juris Urķis

Vai jūs zināt, ka...

... 1956. gadā, salīdzinot ar 1940. gadu, kīeļu ražošanas palielinājusies 3,7 reizes, cementa — 3,2 reizes, šifera un kaļķu — vairāk nekā 4 reizes, stikla — 2,3 reizes.

... VEF rīku atslēdznieks Voldemars Bušs izveidojis jaunu štancēšanas automātu, kas devis iespēju palielināt darba ražīgumu sarežģītas, konfigurācijas detaļu izgatavošanā apmēram simtkārtīgi.

... republikas pārtikas rūpniecības uzņēmumi šā gada pirmajā pusē devuši vīrs plāna 2,6 tūkstošus tonnu gaļas, 2,1 tūkstošus tonnu sviesta, 6,3

tūkstošus tonnu dažādu piena produktu un 517 tonnas augu eļļas.

... Pēc aptuveniem datiem, visu kategoriju saimniecību sējumu platība 1957. gadā, salīdzinot ar pērnā gadu, mūsu republikā palielinājusies par 39 tūkstošiem hektaru.

... mūsu republikas teritorijā gada laikā ir caurmērā 600—800 milimetru nokrišņu.

... Daugavas kopgarums ir 1.020 kilometru. Ar savām pietiekām tā savāc ūdeni no platības, kas pārsniedz 85 tūkstošus kvadrātkilometru.

... mūsu republikas strādnieku un kalpotāju ģimenēs pašlaik patērē par 92 procentiem vairāk zivju un zivju produktu nekā pirms kara un kolchoznieku ģimenēs — pāri par divām reizēm vairāk nekā pirms kara.

... pagājušajā gadā Latvijā uz vienu iedzīvotāju ražoja 515 kilogramu piena, 8,3 kilogramu sviesta un 50 kilogramu gaļas (kautsvārā).

... mūsu republikas strādnieku un kalpotāju ģimenēs pašlaik patērē par 92 procentiem vairāk zivju un zivju produktu nekā pirms kara un kolchoznieku ģimenēs — pāri par divām reizēm vairāk nekā pirms kara.

... mūsu republikas strādnieku un kalpotāju ģimenēs pašlaik patērē par 92 procentiem vairāk zivju un zivju produktu nekā pirms kara un kolchoznieku ģimenēs — pāri par divām reizēm vairāk nekā pirms kara.

... mūsu republikas strādnieku un kalpotāju ģimenēs pašlaik patērē par 92 procentiem vairāk zivju un zivju produktu nekā pirms kara un kolchoznieku ģimenēs — pāri par divām reizēm vairāk nekā pirms kara.

... mūsu republikas strādnieku un kalpotāju ģimenēs pašlaik patērē par 92 procentiem vairāk zivju un zivju produktu nekā pirms kara un kolchoznieku ģimenēs — pāri par divām reizēm vairāk nekā pirms kara.

... mūsu republikas strādnieku un kalpotāju ģimenēs pašlaik patērē par 92 procentiem vairāk zivju un zivju produktu nekā pirms kara un kolchoznieku ģimenēs — pāri par divām reizēm vairāk nekā pirms kara.

... mūsu republikas strādnieku un kalpotāju ģimenēs pašlaik patērē par 92 procentiem vairāk zivju un zivju produktu nekā pirms kara un kolchoznieku ģimenēs — pāri par divām reizēm vairāk nekā pirms kara.

... mūsu republikas strādnieku un kalpotāju ģimenēs pašlaik patērē par 92 procentiem vairāk zivju un zivju produktu nekā pirms kara un kolchoznieku ģimenēs — pāri par divām reizēm vairāk nekā pirms kara.

... mūsu republikas strādnieku un kalpotāju ģimenēs pašlaik patērē par 92 procentiem vairāk zivju un zivju produktu nekā pirms kara un kolchoznieku ģimenēs — pāri par divām reizēm vairāk nekā pirms kara.

... mūsu republikas strādnieku un kalpotāju ģimenēs pašlaik patērē par 92 procentiem vairāk zivju un zivju produktu nekā pirms kara un kolchoznieku ģimenēs — pāri par divām reizēm vairāk nekā pirms kara.